

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1828.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάξεις.

Ο πλοίαρχος Α. Βασάνος διορισθείς Ἀρχηγὸς τοῦ κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα στολίσκου διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 3,442 διατάγματος, μνηολογουμένου ἐν Πέρφ 23. Ιουλίου 1828, παύει τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ο πλοίαρχος Α. Κριζῆς ἀντικαθίσταται Ἀρχηγὸς τοῦ στολίσκου τούτου διατελὼν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχιστρατήγου Τζούρτζι.

Εἰδικώτεραι ἐδηγίαι προσδιορίζουσι τὰ καθήκοντά του καὶ τὰς ἐργασίας του.

Ἡ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἡ Ναυτικὴ ὑπηρεσία νὰ ἐνεργήσωσι τὰ τοῦ Διατάγματος τούτου, κατόπιν εἰς ἐκάστην αὐτῶν ἀνήκει.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1828.

Ο Κυβερνήτης

Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν πρὸς τὸν Εὐχολόγητον ἐκτελεσθέντα τοῦ Κυρίου Σπυρίδωνος Κοντακτῆ, ἐκ Αἰγίνης παρὶσσεύει εἰς τὴν νῆσον ταύτην, καὶ τὴν διακρίσιν τῆς ἰδίας πρὸς ἐμὲ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας τὸν 30 τοῦ προπερὲθροντος Αὐγούστου, καὶ ἐπὶ οὗ ἐγένετο κατὰ τὰς ἐξέτασιν, καὶ μὴ εὐχολογῶν ἐναντίον διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας του, καὶ ἐκτέλεσιν τὸν νότον, τοῖσιμα Παύλου. οὕτω ἄπειρος καὶ προδοτικῶς τὴν ἐλπίδα, καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ ἐναντίον εἰς τοῦτο ἔχοντες, κρίνω πρέπον καὶ ἀποδοῦναι τὴν αἰτίαν του, καὶ νὰ διακριθῶσι τὸν νότον ὑπὸν θετὸν τοῦ Κυρίου Σπυρίδωνος Κοντακτῆ, καὶ ἀπαντᾷ τὰ δίκαια, εἰς τοὺς θετοὺς νότους ἀποδοῦναι.

Ἡ παρὼσα πρὸς τὸν ὄψιν ἀντιγραφή εἰς τὰ ὑπομνήματα τοῦ ἑδῶ Διοικητοῦ, καὶ ὅπου ἄλλοις εἶναι ἀπαιτούμενα, ἵνα πρὸς πάντα γραμμὴν ὁ Παύλος Κοντακτῆς ἔσται τοῦ Ε. Σπυρίδωνος Κοντακτῆ, καὶ εἰς ἐξέτασιν τοῦ αὐτοῦ Διοικητοῦ θέλωσι παρατελεῖν τὰ ἀπαιτούμενα ὅσα εἰς τὴν ἐξέτασιν.

Τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1828, ἐν Αἰγίνῃ.

Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐν Αἰγίνῃ, 13 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Διοικητὴς Εὐχολογῶντος πρὸς τὴν ἡμερᾶν ἐκτελεσθέντα ἐν Πέρφ εἰς Μύλον. Καὶ αὐτὰς δεξάμενος ἀπο-

πλεύσει ἐκ Πόρου καὶ οἱ ἄτεροι δύο Πρίσβεις. Ὁ Ναύαρχος Μαλκόλμ ὑπάγει εἰς Κρήτην.

— Ἀπὸ πλοίων Αὐστριακὸν ἐλθὼν ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Πόρον καὶ λεῖπὸν ἐκεῖθεν ἀπὸ τῆς 4 τοῦ ἐνεστώτος ἐπεβεβαιώθη ἡ εἰδησις περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Βάρνας. Τὸ αὐτὸ πλοῖον ἔφερε τὴν εἰδησιν ὅτι συνεκροτήθη ἀξιόλογος μάχη εἰς Νίσσαν, καὶ ὅτι τὰ Ῥωσσικὰ στρατεύματα κάμνουν σημαντικὰς προόδους κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη.

Ἡ αὐστηρὰ προσοχὴ, τὴν ὁποίαν ἀπ' ἀρχῆς κατέβαλεν ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις εἰς τὸ νὰ συστείλῃ τὰ τολμηρὰ ἐγκλήματα τῆς πειρατείας, ἔλαβε τὴν πλὴν εὐχάριστον ἐκβατίν. Αἱ εὐμενέστεραι τῆς πατρίδος περιστάσεις ἔκαμαν ἕλας τὰς τάξεις τῶν ἀνθρώπων νὰ προστρέξωσιν εἰς τὰ ἀληθινὰ μέσα τῆς εὐτυχίας, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐνισχύουσα παντοιοτρόπως τὸ φίλεργον, καὶ ἀναξωπυροῦσα τὴν βιομηχανίαν, φέρει τὴν ἡσυχίαν τῶν λαῶν, τὴν ὁποίαν ἐξασφαλίζει ἡ πραγματικὴ τῶν νόμων ἰσχὺς καὶ ἡ ἐφ' ὅσον τῶν ποινῶν εἰς τὰ ἐγκλήματα.

Κρίνομεν ἐπωφελεῖ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐξῆς ἐγκληματικῆς ἀποφάσεως ἐκτελεσθείσης ἤδη.

Ἀπόφασιν τῆς Ἐξεταστικῆς καὶ Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Δυνάμει τῆς ὑπ' Ἀρ. 556 διατάγης τοῦ Ἐκλάκτου Ἐπιτρόπου τῶν Δυτικῶν Σποράδων τῆς 23 τοῦ παρελθόντος, οἱ ὑποφαινόμενοι, μέλη τῆς Ἐξεταστικῆς καὶ Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν κατηγορουμένων ἐπ' ἐγκλήματι τοῦ ἐν Πάρῳ γεγενοῦς φόβου τοῦ Μιχαὴλ Ῥωτῆ, καὶ κερμισθέντος ἐνταῦθα παρὰ τοῦ πολιτάρχου τῆς νήσου ἐκείνης Κ. Δημητρίου Κριζῆ, καὶ ἤδη ἐν φυλακῇ εὐρισκομένων πόντες. Τόρῃ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων τιν, Κυριάκου Δημ. Αἰγινήτου, Ἀναγνώστη Καροβέλα, Γεωργίου Πολυγκαίρου, Σταματίου Δεισιδάτη καὶ Νικολάου Ἡλία, συνελθόντες ἄνωξ καὶ πολλάκις εἰς εξέτασιν αὐτῶν, καὶ συνάψαντες τὰ διηγήματα εἰς ἐκάστην, ἐκβέτομεν.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ διήγημα τοῦ Κυριάκου Δημητρίου Αἰγινήτου τῆς 20 παρελθόντος ἐκτεθεὶς παρὰ τοῦ Πρωτοφροντοῦ Διοικητοῦ τῆς νήσου ταύτης, καὶ τῆς 28 τοῦ αὐτοῦ ἐκτεθεὶς παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ διήγημα τοῦ Γεωργίου Πολυγκαίρου τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐκτεθεὶς παρὰ τοῦ Πρωτοφροντοῦ Διοικητοῦ τῆς νήσου ταύτης, καὶ ἐκείνῃ τῆς 6 ἐνεστώτος ἐκτεθεὶς παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ διήγημα τοῦ Ἀναγνώστη Καροβέλα τῆς 20 παρελθόντος ἐκτεθεὶς παρὰ τοῦ Πρωτοφροντοῦ Διοικητοῦ τῆς νήσου ταύτης, καὶ ἐκείνῃ τῆς 8 ἐνεστώτος ἐκτεθεὶς παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ διήγημα τοῦ Νικολάου Ἡλία τῆς 20 παρελθόντος ἐκτεθεὶς παρὰ τοῦ Πρωτοφροντοῦ Διοικητοῦ τῆς νήσου ταύτης, καὶ ἐκείνῃ τῆς 6 ἐνεστώτος ἐκτεθεὶς παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

Εχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ διήγημα τοῦ Σταμάτη Δετεθάτη τοῦ 20 παρελθόντος ἐκτεθὲν παρὰ τοῦ Προσωρινοῦ Διαικῆ-
τηρίου τῆς νήσου ταύτης, καὶ ἐκεῖνο τῆς 6 ἐνεστῶτος ἐκτεθὲν
παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

Εχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατ' αὐτῶν κατηγορίαν τοῦ ἐπι-
τιτο διορισθέντος Κωνσταντίνου Διδασκαλοπούλου, ἀπὸ
τῆς ὁποίας θεωρεῖται.

Α' "Οτι ὁ ῥηθεὶς κατήγορος ἀποδεικνύει, μῆτε ὅλους, μῆτε
ἕξις, ὑπευθύνους.

Β' "Οτι ἡ μέθη ἐστάθη αἰτία καὶ ἀρχὴ τῆς ἔριδος μεταξὺ
τοῦ Νικολάου Ἡλία, Γρηγορίου Πολίγκαιρου, ἡτις ἐπέφερε
τὸ λυπηρὸν συμβεβηκὸς τοῦ φόνου.

Γ' "Οτι ὁ προαγωγὸς ἐστάθη ὁ ῥαπίσας τὸν Πολίγκαιρον
Παντελῆς Μιχαλούςκας Ὑδραῖος ὢν μεθυσμένος, καὶ ὅτι
ἡ ὕδρις αὕτη ἐξώπλισε τὸν Πολίγκαιρον κατὰ τοῦ Νι-
κολάου Ἡλία νομισθέντος παρακινήτου τῆς ὕδρεως, εἰς
τὴν ἔριδα τῶν ὁποίων ἔλαβε μέρος ὁ Ἀναγνώστης Καρα-
δέλας, ἡτις ἤθελε παύσει, καὶ δὲν ἤθελε συμβῇ ὁ φόνος,
ἐὰν ὁ ῥηθεὶς Ἀναγνώστης δὲν ἤθελε προσκαλέσει καὶ παρα-
κινήσει τὴν μονομαχίαν αὐτῶν· τελευταῖον φαίνεται, ὅτι ὁ
Ἀναγνώστης εἶχεν ἀπόφασιν νὰ κτυπήσῃ τὸν Νικόλαον
Ἡλίαν μ' ὅλον ὅτι δὲν εἶχε κάμνῃ αἰτίαν μὲ αὐτὸν,
καὶ οὕτω ἀποδεικνύεται ἐναργῶς οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ διήγημα
τοῦ Κυριάκου Δημητρίου καὶ τῶν συντρίφων του Σταμάτη
Δετεθάτη καὶ Γρηγορίου Πολίγκαιρου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ
αὐτοῦ τοῦ διήγημα τοῦ Ἀναγνώστου Καραδέλα, ὅστις ἀνα-
νέωπε τὸ ἀγχότι τῶν πιστολῶν του, ἐξ ὧν ἐνεργήθη ὁ φόνος.

Δ' "Οτι ὁ Κυριάκος Δημητρίου Αἰγινήτου καὶ Σταμάτης
Δετεθάτης φαίνονται ἀθῶοι εἰς τὴν πρᾶξιν τοῦ συμβεβη-
κότος, διότι ὁ μὲν ἐπροσπάθει νὰ καθησυχάσῃ τὴν ἔριδα,
ὁ δὲ ἔμενε ἀδιάφορος.

Ε' "Οτι ὁ Νικόλαος Ἡλία, καὶ Γρηγόριος Πολίγκαιρος,
ἀποτελούντες μέρος τῆς φρουρᾶς, ἔλειψαν ἀπὸ τὰ ἱερὰ χρέη
των, διότι ὅχι μόνον δὲν ἦτον εἰς αὐτοὺς συγκεχωρημένον
νὰ ὀπλισθῇ ὁ εἰς κατὰ τοῦ ἐτέρου, ἢ καθυποιοῦν ἕποτε
ἄλλον, ἀλλὰ μῆτε εἰς τὸ ἀτόπημα τῆς μέθης νὰ ὑποπέ-
σωσιν, ἀτόπημα τιμωρούμενον ἀπὸ ὅλα τὰ εὐνομούμενα
ἔθνη, καὶ μᾶλλον αὐστηρότερα εἰς τοὺς δημοσίους ὑπηρετας,
καὶ τὸ ὁποῖον ἐστάθη τοῦ συμβεβηκότος ὁ προαγωγός.

ΣΤ' "Ο κατήγορος αὐτὸς τελευταῖον δὲν παρομοιάζει τὸ
ἀμάρτημα τῶν λοιπῶν μὲ ἐκεῖνο τοῦ Ἀναγνώστη Καραδέλα,
δι' οὗ ἐνεργήθη ὁ φόνος, μ' ὅλον ὅτι ἀκουσίως.

Ζ' Παρατηρεῖ τελευταῖον, ὅτι εἶναι εὐχῆς ἔργον, οἱ τριῶντοι
νὰ τιμωρῶνται ἀπὸ τοὺς νόμους ἀναλόγως τοῦ ἐγκλήματος
των πρὸς σωφρονισμὸν καὶ παραδειγματισμὸν πολλῶν
ἄλλων.

Εχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπολογίαν τοῦ συνηγόρου τῶν κατη-
γορουμένων Κυρίου Κωνσταντίνου Κλονάρη, ἀπὸ τὴν
ὁποίαν παρατηρεῖται, ὅτι τροπολογῶν ζητεῖ νὰ παραστήτῃ
τὴν πρᾶξιν ἀνεύθυνον· ἀ διότι ὁ φόνος ἐστάθη ἀκούσιος,
καὶ ὅχι ἐκ προμελέτης· β' ὅτι ἡ ἐπταετής ὀπλοφορία
τῶν Ἑλλήνων ἐσυνείθησε τοὺς Ἕλληνας νὰ τρέχουν εἰς τὴν
μονομαχίαν, ὅταν ὕδριζονται· γ' ὅτι μὲ τὸ νὰ ἐλησμόνησαν
τὰ χρέη των οἱ φύλακες, ὁ νόμος παιδεύει τὴν λήθην ταύτην
πρὸς σωφρονισμὸν καὶ παραδειγμα, καὶ ἐπειδὴ ἡ διάθεσις
τοῦ νόμου εἰς τὰ τοιαῦτα εἶναι πατρικὴ, ἢ ποινὴ νὰ εἶναι
ἐλαφρά· καὶ ὅτι ἀρκετὰ φυλακωθέντες ἔδωκαν τὴν ἀναγ-
καίαν ἰκανοποιήσιν εἰς τοὺς νόμους· δ' ὡς πρὸς τὸν φόνον
ὁ νόμος προεῖδε καὶ τὰ ἀκούσια ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα
παιδεύει ὅχι αὐστηρῶς ὡς ἐγκλήματα, ἀλλὰ ὡς ἀπλά

πταίσματα, ἀναλόγως μὲ τὴν ἀπὸ αὐτὰ προερχομένη
βλάβην· ἐστὶ αἱ νομοθεσίαι ὅλαι ὑπερασπίζονται τοὺς
ἐγκαλούμενους καὶ ὁ νόμος ἀπαιτεῖ ἐπιείκειαν. Παρα-
ρῶμεν ἀπὸ τὰ διηγήματα τῶν κατηγορουμένων.

Α' "Οτι ὁ Ἀναγνώστης Καραδέλας, Γρηγόριος Πολίγκαι-
ρος καὶ Σταμάτης Δετεθάτης συνευθυμούντες εἰς ἐν κα-
φφενὸν, ἐσχημάτιζον μίαν συνοδίαν.

Β' "Οτι ὁ Κυριάκος Δημητρίου Αἰγινήτου, ἀρχηγὸς τῆς
ἀνω εἰρημέων, συνευθυμῶν εἰς ἕτερον ἐργαστήριον με-
τὰ τοῦ Σταμάτη Ἡλία καὶ Παντελῆ Μιχαλούςκα, ἐσχη-
μάτιζον ἄλλην συνοδίαν.

Γ' "Οτι ἡ συνοδία τοῦ Κυριάκου ἐστάθη ἐκείνη, ἡτις ἤρ-
χλησε τὴν ἄλλην συνοδίαν μὲ τὸ νὰ ὑπῇγεν ὁ Παντελῆς
καὶ ἐρράπισεν ἢ ἐσπροξεν ἐν τῶν συνευθυμούντων τῆς ἄ-
λης συνοδίας, τὸν Γρηγόριον Πολίγκαιρον, ἐξ οὗ ἐπήγαγε
ἡ ἔρις.

Δ' "Οτι τὸ ῥάπισμα εἰς τὴν Ἑλλάδα λογίζεται ἡ μερ-
λητέρα ὕδρις.

Ε' "Οτι εἶναι δόξα μεγίστης ἀτιμίας τῶν ὀπλοφόρων,
ἀφοπλισθῶσιν ἀπὸ ἄλλους.

ΣΤ' "Οτι εἰς τὰς ἔριδας τὸ πρότχημα τῆς μεσολαβήσε-
ως εἰς προσπάθεισιν ἀφοπλισμοῦ ἢ ἐμπυδισμοῦ ἐνὸς φιλονεικ-
κόντος, καὶ ἀπ' ἐναντίας ἢ ἐλευθέρᾳ ἄφεςις τοῦ ἐναντιοῦ
λογίζεται δολιότης καὶ ἀπάτη, εἰς τὴν ὁποίαν περιπίπτει
ὁ μεσολαβῶν κατασταίνεται ὑποπτος καὶ ὁ φιλονεικ-
δύεταται εἰς προφύλαξιν.

Ζ' "Οτι ἔθος τῶν ὀπλοφόρων εἶναι, ὡς ἀκίς ἀναλαμβάνει
τὰ ὄπλα των, νὰ παρατηρεῖν τὰς ἀγχότας, καὶ νὰ τὰς ἀπο-
νεύουν.

Η' "Οτι ἀμφότερα τὰ μέρη ἦτον πειραγμένα, καὶ ὅτι
ὑπεκίνουν τὴν ἔριδα, φαίνεται ἀπὸ τὸ πρῶτον διήγημα τοῦ
τοῦ Σταμάτη Δετεθάτη, ὅστις λέγει, "ὅτι οἱ ἄλλοι οὐ φέρ-
τροφοὶ ἔλεγον τοῦ Νικολοῦ, νὰ ἔβγῃ ἔξω νὰ μαλώσῃ. αὐτὸς

Θ' "Οτι ὁ Νικόλαος ἔδειξε διάθεσιν ἔριδος· ἀ διότι ὡς
ἐπείσθη νὰ ἀφοπλισθῇ, καὶ δεύτερον, διότι θεωρῶν σὺν
αθροισμένους τοὺς ὑπεναντίους τοῦ εἰς τὸν καφφενὸν, αὐτὸς
ὑπῆγεν ἐκεῖ ὀπλισμένος ἐρεθίζων ἐτι μᾶλλον διὰ τοῦ
φανισμοῦ του τὰ πνεύματα.

Ι' "Οτι ὁ Ἀναγνώστης ἐξοπλισθεὶς ἐκ δευτέρου καὶ ἐπείσθη
θίζων τοὺς ἄλλους, ἔδεικνε γενικωτέρως ἔριδος διάθεσιν τοῦ
ὅχι ὅμως καὶ διάθεσιν νὰ φονεύσῃ τὸν Νικόλαον· ἀ διότι εὖς
ἐν τῇ πρώτῃ φορᾷ ἀπηντήθη μὲ τὸν Νικόλαον, ἐπλε-
ὑπῆγαιεν εἰς τὸν καφφενὸν, δὲν τὸν ἐκτύπησε τότε· β' διότι
τι, ἐν τῇ ἐκάλεσεν ἔξω τοῦ καφφενὸς τὸν Νικόλαον, δὲν
ἐκάλεσεν εἰς μονομαχίαν αὐτὸς, ἀλλ' ὁ Γρηγόριος· γ' διότι
καὶ τὰς δύο φορές ἐβγάδων τὴν πιστόλαν, τὴν ἐβγάλε πρὸς
ὑπεράσπισίν του, νὰ μὴν ἀτιμασθῇ ἀπὸ τοῦ Αἰγινήτου
ἀφοπλιζόμενος, καὶ περιπλέον ὁ Κυριάκος ὡς εἰς τὴν
μελῶν τῆς ἐναντίας συνοδίας, ἔδιδεν ὑποψίας εἰς τὸν Ἀναγ-
γνώστην, ὡς ἀκίς ἐζήτει νὰ τὸν ἀφοπλίσῃ, ἐν τῇ Αἰγινήτου τέλ-
ᾶφινεν ἐλεύθερον τὸν Νικόλαον, παρακινῶν αὐτὸν μὲ πρὸς
διὰ λόγων νὰ ἀφοπλισθῇ, χωρὶς ν' ἀποτολμήσῃ νὰ βάλῃ
χέρι εἰς τὰ ὄπλα του· μάλιστα φαίνεται κατὰ πρῶτον
ὅτι ἀφοπλίσθη μόνος του ὑπακούων εἰς τὰς συμβουλίας
τοῦ Κ. Θεοδώρου Μπούφη, μόνον ἔχων παράπονον ἐπὶ
Νικόλαος δὲν ἀφοπλίζεται. Ἐπὶ τὸν δεύτερον ἀγχότι
ἔριδος, φαίνεται, ἀπὸ τὴν πολυχειρίαν τῶν καταγινόμε-
νῶν ἀφοπλίσουν τὸν Ἀναγνώστην, ἐπῆρξεν ἡ πιστόλα φον-
καὶ ἐσκότωσε τὸν Ροντόν.

ΙΑ' "Οτι ὁ Ἀναγνώστης, Σταμάτης, καὶ Νικόλαος, φαίνονται

ἀφ' ὧν παρέχει ἡ παλαιότης τούτων τῶν σχέσεων. Ἡ ἀπαιτούμενη ἀπόδειξις τῶν ὑπαρχουσῶν ἤδη σχέσεων εἶναι εὐκολωτέρα

[Ἐφημ. Λανσάνης.]

(α) Εὐχῆς ἔργον ἦτον, ἀν καὶ τὰ πρῶτα στοιχεῖα τοῦ Ἀ. Ζησεῖ-
σαν φιλοσοφικώτερον ἐπεξεργασμένα· ἀλλὰ καὶ εἰς ταῦτα ὁ φιλότιμος
Γαλῆς ἔλαβε τὸ κατὰ δύναμιν, μὴ βοηθούμενος εἰσὶν ἀπὸ τοῦ λεξιμῶν
τοῦ κριτικωτάτου καὶ μεθοδικωτάτου σοφοῦ Ζησιδίου.

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ πρῶτος μεταφραστὴς τῶν στοιχείων τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἀνεδέχθη καὶ δευτέραν ἔκδοσιν αὐτῶν (Ἰδὲ Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 60)· καὶ τοῦτο, κατὰ προτροπὴν τοῦ Ἐ. Κυβερνήτου μας, ὅστις διαμορφῶνων τὴν ἀδιάπλαστον πολιτείαν μας καὶ ἀμυνόμενος ἀφ' ἑνὸς μέρους τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν ὑπάρξιν τοῦ πολίτου Ἕλληνας ἐξασφαλίσας καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν του, ἀφ' ἑτέρου προνοεῖται καὶ τὰ περὶ τὴν παιδείαν. Ἀλλὰ διότι δευτέρα, πρέπει νὰ ᾔηται καὶ ἐντελεστέραν τῆς πρώτης ἡ παρούσα ἔκδοσις. Ὡς μὲ συγχωρηθῶν λοιπὸν αἱ ἐξῆς παρατηρήσεις. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ συγγραφεὺς τῆς παρούσης συλλογῆς κάμνει τὰς γραμματικὰς τοῦ παραπομπὰς εἰς τὸν Βουτμάννον· ὅτι ἡ γραμματικὴ τούτου εἶναι δύσχρηστος διὰ τοὺς πρωτοπείρους καὶ ἀσύμφωνος τῆς προδικῆς μεθόδου τοῦ Φ. Ἰακώβου· ὅτι καὶ εἰς τὸ περὶ συντάξεως δύναται νὰ ἐπιδεχθῇ διασκευὴν οὐσιώδη ἐπίτομον, χωρὶς παντελῶς νὰ παραβλαφθῇ ἡ χαρακτηριστικὴ καθολικότης του περὶ τῶν πλαγίων πτώσεων (6) μέλιστα, ἡ καὶ νὰ προσεγγισθῇ πολλῶ πλεον ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον, γενομένων τῶν προσδιορισμῶν τοῦ ῥήματος ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντικειμένου προσώπου καὶ πράγματος καὶ ὅτι, ἂν ἐκδοθῇ μόνη ἡ συλλογὴ ἄνευ

[6] Γραμ. Β' υπ. σελ. 411—421.

Κύριε Συντάκτα ! παρακαλεῖσαι νὰ καταχωρίσῃς
τὴν ἐφημερίδα σου ταύτην τὴν ὑπόθεσιν σπουδαιοτέ-
ρα διατριβῆς· λέγω σπουδαιοτέρας, διότι ἀπεβλέπει αὐ-
τὸ κεφάλαιον τῆς παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας καὶ
ἀπαιτεῖ τὴν σύσκεψιν ὅλων τῶν πεπαιδευμένων. Ἄλλοι
δὲ, δὲν ἤθελον τολμήσαι ν' αὐτοσχεδιῶσιν περὶ τοιαύτων
σπουδαίων ἀντικειμένων, ἂν ἡ ἀνάγκη δὲν ἦτο μεγάλη.

[α] Τεμ. Β. Πρ. σελ. ιά.